

RECEPT ZA PESNIKA

MILE KLOPČIČ

Toliko in toliko let po „Novi pisariji“.

*„Piši takrat, ko pride ti navdahnjenje z neba.
Piši tako, da te ne bodo razumeli kar takoj,
a da ne bodo si na jasnem še čez mesec, dva.
Piši tako, da bodo spraševali, kaj je to s teboj?“*

*Besed preprostih s ceste ne pobiraj,
ker so v večini. Ti manjšino rabi,
in še iz nje besede na vso moč izbiraj.
N. pr. „praskrivnostnega sozvočja“ ne pozabi!*

*Zavedaj se, da pišeš za manjšino;
brez misli bodi, da te bodo brali za oddih.
Potem poišči kakšno nenavadno rimo.
Če je ne najdeš, napravi kratkomalo vzdih.*

*Besed natrpaj, če pojavijo se kje praznine,
in ne dotikaj se nobenega vprašanja.
To na uho: čim manj bo v njih vsebine,
tem več o njih bo modrega pisanja.*

*Socialnost včasih je zelo priporočljiva.
Vendar le v verzih! In le za spoznanje.
Vsak naj takoj spozna, da je lažniva,
da gre za modno in izmišljeno sočuvstvovanje.*

*Sočuvstvovanje namreč pesniško je dovoljeno,
a tuje naj ti bo sovraštvo in zahteva.
Petje politično je zoprno¹, nezaželeno.
Kdor s pesmijo podpira cilj, je nora reva.*

*Na cesto ne, v vsemir pošiljaj dušo na izlet.
Da stavljal bi resnico v stih? Ne smeš je!
Le nič teh spon! Širino céni in polet!
Končal sem, zbogom!“*

Zavil je v Židovsko. In pôtlej na podstrešje.

¹ „Že Goethe je rekel...“ Vem, vem: „Politisch Lied, ein garstig Lied“. Toda tega ni rekel Goethe, temveč pijani meščan v Auerbachovi kleti.